

Nieuwsbrief OR Updates - Nummer 10, 2016

Nummer 10, 2016

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2016:663](#) 15-04-2016

X/Y

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:1611](#) 28-04-2016

DEM

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:3094](#) 19-04-2016

Attitude Products B.V./Attitude Group B.V. c.s.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:1447](#) 14-04-2016

RTC

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:1466](#) 13-04-2016

Penn & Ink

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:1429](#) 12-04-2016

Stichting Fonds Nederlands Sanatorium te Davos

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:1441](#) 12-04-2016

Sweco AB/Grontmij N.V.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:1277](#) 31-03-2016

A & B

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:1327](#) 30-03-2016

Flextra c.s.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:566](#) 22-02-2016

Jobpen Holding

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:713](#) 17-02-2016

MeduProf

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:711](#) 15-02-2016

Teka

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:382](#) 02-02-2016

C

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:379](#) 21-01-2016

MeduProf

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2016:380](#) 12-01-2016

KFI

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2015:5282](#) 14-12-2015

ABP Dynamics B.V.

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:2365](#) 28-04-2016

Gemeente Nijmegen/Slachthuis Nijmegen B.V.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2016:2191](#) 20-04-2016

X/Koninklijke Ahold N.V. c.s.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:1753](#) 06-04-2016

Stoové q.q./bestuurders kinderdagverblijf

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2016:2762](#) 06-04-2016

Wijdland Trading B.V./The Old Bear Ranch B.V. c.s.

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2016:1652](#) 06-04-2016

Brains & Waves

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2016:3389](#) 30-03-2016

Vooruit en Co coöperatie U.A.

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEEA:2016:234](#) 02-03-2016

Seastar Holding N.V./Arubaanse Luchtvaart Maatschappij N.V.

RECHTSPRAAK

DEM

Enquêterecht. Verzoek van de door de Ondernemingskamer ('OK') benoemde tijdelijke bestuurder tot ontheffing uit zijn functie, alsmede van de oorspronkelijk verzoeker tot handhaving van de onmiddellijke voorziening van de benoeming van een tijdelijk bestuurder. De OK overweegt dat er op het niveau van het bestuur van DEM een onwerkbaar situatie bestaat en dat er zich geen veranderingen hebben voorgedaan sinds de onmiddellijke voorzieningen zijn getroffen, zodat deze niet zullen worden opgeheven en aanvullende voorzieningen zullen worden getroffen.

Bij eerdere beschikkingen heeft de OK, voor zover thans van belang, een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van Deus Ex Machina (D.E.M.) B.V. ('DEM') en een onderzoeker en een tijdelijk bestuurder ('de OK-bestuurder') benoemd. Het onderhavige geding betreft een verzoek van de OK-bestuurder om uit zijn functie te worden ontheven omdat er op het niveau van het bestuur van DEM een onwerkbaar situatie bestaat, alsmede een verzoek van de oorspronkelijke verzoekster om, kort gezegd, de onmiddellijke voorziening van benoeming van een tijdelijk bestuurder te handhaven.

De OK ontheft de OK-bestuurder uit zijn functie, reeds omdat hij daarom heeft verzocht. Ten aanzien van de vraag of de benoeming van een tijdelijk bestuurder moet worden gehandhaafd overweegt de OK dat er op het niveau van het bestuur van DEM een onwerkbaar situatie bestaat, omdat de OK-bestuurder niet betrokken is bij – en voorzien van informatie over – besluiten die DEM rechtstreeks aangaan en met de OK-bestuurder hadden moeten worden besproken. De OK-bestuurder had recht op informatie over de gang van zaken in alle dochtervennootschappen (en ook buiten de algemene vergadering van aandeelhouders) met het oog op het door DEM als grootaandeelhouder te voeren beleid, welke informatie hem is onthouden, aldus de OK. Verweerders hebben een beroep gedaan op een door hen gemaakte taakverdeling, maar deze doet volgens de OK hier niet aan af, omdat niet is gebleken dat de OK-bestuurder daarmee akkoord is gegaan. Voorts overweegt de OK dat zich geen

veranderingen hebben voorgedaan sinds onmiddellijke voorzieningen zijn getroffen, zodat deze niet zullen worden opgeheven en aanvullende voorzieningen zullen worden getroffen. De OK schorst het bestuur van DEM, bepaalt expliciet dat de te benoemen OK-bestuurder als grootaandeelhouder recht heeft op informatie over de gang van zaken in de deelnemingen, en bepaalt een overdracht van aandelen ten titel van beheer met het oog op de noodzakelijke slagkracht in de besluitvorming in de algemene vergadering van aandeelhouders. De OK treft geen bijzondere maatregelen ten aanzien van de publicatie van de beschikking of geheimhouding.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 28-04-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:1611

Zaaknummer: 200.172.902/02 OK

Rechters: A.M.L. Broekhuijsen-Molenaar, J. den Boer, G.J. Visser, F. van der Wel en P.G. Boumeester

Advocaten: P.D. Olden, B.F.L.M. Schim, W.P. Weijers, I. Wassenaar, M.J. Geus, E.M. Tjon-En-Fa en W.E. Pors

Wetsartikelen: 2:349a lid 2 BW

RECHTSPRAAK

MeduProf

Enquêterecht. Beëindiging enquête na daartoe strekkend, eenparig verzoek van partijen.

Bij eerdere beschikkingen heeft de Ondernemingskamer ('OK') een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van MeduProf, een bestuurder geschorst, een tijdelijk bestuurder benoemd en een aandeelhoudersbesluit en een statutaire bepaling geschorst (vgl. Gerechtshof Amsterdam 21 januari 2016, ECLI:NL:GHAMS:2016:379). Thans verzoeken partijen de OK het onderzoek en de getroffen onmiddellijke voorzieningen te beëindigen, nu zij (zoals tevens uit de overgelegde stukken blijkt) een definitieve minnelijke regeling hebben getroffen. De OK beslist dienovereenkomstig.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 17-02-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:713

Zaaknummer: 200.183.922/01 OK

Rechters: M.M.M. Tillema, A.M.L. Broekhuijsen-Molenaar, A.J. Wolfs, P.M. Verboom en J.S.T. Tiemstra

Advocaten: C.J. van Dijk en B.J.K. Jongtien

Wetsartikelen: 2:349 BW

RECHTSPRAAK

Teka

Enquêteverzoek van minderheidsaandeelhouder tegen Teka B.V. ('Teka') en haar grootaandeelhouder in verband met een besluit tot benoeming en bezoldiging van een nieuw aan te trekken bestuurder. De Ondernemingskamer ('OK') overweegt dat, hoewel er kritische kanttekening zijn te maken bij de gevolgde procedure en de inhoud van het voorgenomen besluit (de minderheidsaandeelhouder had over het besluit geïnformeerd moeten worden; onduidelijk is waarom voor de remuneratie van de bestuurder alleen is gekeken naar de Zwitserse maatstaven), deze kanttekeningen niet rechtvaardigen dat aanvullende onmiddellijke voorzieningen moeten worden getroffen, mede gezien het feit dat het in het belang van Teka lijkt te zijn dat het bestuur op korte termijn wordt versterkt. Het verzoek wordt afgewezen.

Teka fungeert als holdingmaatschappij voor een groep vennootschappen die zich toelegt op de productie en distributie van keukenapparatuur en badkameronderdelen, alsmede de productie van roestvrijstalen containers voor de (bier)industrie. De aandelen in het kapitaal van Teka worden (direct en indirect) gehouden door leden van twee families, J en G, waarbij laatstgenoemde de absolute meerderheid van de aandelen houdt en van de stemmen heeft. Nadat Teka in financieel zwaar weer kwam door de weerslag van de economische crisis op de bouwmarkt, is tussen de families onenigheid ontstaan, met name over de benoeming en bezoldiging van bestuurders. Bij eerdere beschikkingen heeft de OK bij wijze van onmiddellijke voorziening en vooralsnog voor de duur van het geding het door de algemene vergadering van aandeelhouders van Teka genomen besluit tot vaststelling van de bezoldiging voor 2015 van haar bestuurders geschorst, alsmede een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van de Vennootschap en een onderzoeker en een tijdelijk commissaris benoemd.

In het onderhavige geding verzoekt de familie J de OK aanvullende onmiddellijke voorzieningen te treffen met betrekking tot de benoeming van een nieuw aan te trekken bestuurslid en het vaststellen van diens bezoldiging. Daaraan hebben zij onder meer ten grondslag gelegd dat de benoeming en vaststelling van de voorgestelde en in haar ogen exorbitante bezoldiging niet in het belang van Teka noch van haar stakeholders is gezien de liquiditeitskrapte binnen de groep, dat zij van de voorgenoemde benoeming niet op de hoogte is gesteld, dat de uitkomst van de stemming gezien de stemverhoudingen zal vaststaan, en voorts dat de door de grootaandeelhouder beoogde verhoging van de bestuursbezoldiging reden tot twijfel aan een juist beleid en juiste gang van zaken van Teka oplevert. Teka en de familie G hebben ter verweer onder meer aangevoerd dat alle procedures zorgvuldig zijn verlopen en dat deze remuneratiediscussie thuishoort in de algemene vergadering van aandeelhouders.

De OK overweegt dat hoewel de wettelijke en statutaire benoemingsbepalingen op zichzelf in acht zijn genomen, het voor de hand had gelegen de minderheidsaandeelhouder te informeren en in overleg de datum van de buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders te bepalen, nu het om een voor Teka belangrijk besluit gaat met een niet onaanzienlijk financieel belang, temeer nu de verhouding tussen beide aandeelhouders niet goed is en de familie G een meerderheidspositie heeft. Voorts zijn bij het besluit volgens de OK ook inhoudelijk vraagtekens te plaatsen, nu het niet direct voor de hand ligt om voor de remuneratie van een nieuw aan te trekken bestuurslid alleen te kijken naar de Zwitserse maatstaven. Deze kritische aantekeningen rechtvaardigen volgens de OK evenwel niet dat aanvullende onmiddellijke voorzieningen moeten worden getroffen, mede gezien het feit dat het in het belang van Teka lijkt te zijn dat het bestuur op korte termijn wordt versterkt. Ook de continuïteit van Teka lijkt niet op het spel te staan. Daarbij speelt een rol dat er volgens de familie G geen verband bestaat tussen de bezoldiging van het nieuw bestuurslid en de verhoging van de bezoldiging van de niet-uitvoerende bestuurders. De OK wijst het verzoek af.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 15-02-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:711

Zaaknummer: 200.172.612/02 OK

Rechters: G.C. Makkink, M.M.M. Tillema, A.J. Wolfs, M.N. Hoogendoorn en C. Smits-Nusteling

Advocaten: J.F. Ouwehand, D.J.F.F.M. Duynstee, J.W. de Groot, Y.A. Wehrmeyer, A.R.J. van Croiset Uchelen, R.G.J. de Haan, S.B. Garcia Nelen en A.C. Siemons

Wetsartikelen: 2:349a lid 2 BW

RECHTSPRAAK

C

Enquêteverzoek in verband met een geschil binnen een familievennootschap. De Ondernemingskamer ('OK') overweegt dat het feit dat de vennootschap verlies lijdt op zichzelf geen reden tot twijfel aan een juist beleid en juiste gang van zaken oplevert, en dat de overige stellingen van verzoekers onvoldoende zijn onderbouwd om te twifelen aan een juist beleid en juiste gang van zaken bij de vennootschap. Het verzoek wordt afgewezen.

Dit geding betreft een geschil binnen een familievennootschap. De aandelen in deze vennootschap zijn in handen van drie broers, een zus en een neef. Tussen verzoekers, twee van deze aandeelhouders, enerzijds en de andere aandeelhouders en de vennootschap anderzijds zijn zowel zakelijk als privé diverse geschillen ontstaan, waarover verscheidene gerechtelijke procedures worden gevoerd. Aan het onderhavige enquêteverzoek hebben verzoekers onder meer ten grondslag gelegd dat de vennootschap in de loop der jaren substantiële verliezen heeft geleden waardoor zij feitelijk verkeert in de toestand dat zij opgehouden is haar schulden te betalen, dat zij onnodig juridische procedures tegen verzoekers heeft aangespannen, dat de verhoudingen zijn verstoord en zij stelselmatig worden overstemd door de andere aandeelhouders. De vennootschap en haar bestuurder hebben aangevoerd dat verzoekers niet-ontvankelijk zijn omdat de bezwaren te laat naar voren zijn gebracht, er geen materieel belang bij een enquête bestaat en het verzoek prematuur is. Daarnaast betwisten zij dat er gronden zijn om te twifelen aan een juist beleid en juiste gang van zaken.

De OK wijst het niet-ontvankelijkheidsverweer van de hand omdat daartoe onvoldoende is gesteld. Ten gronde overweegt de OK dat het feit dat de vennootschap verlies lijdt op zichzelf geen reden tot twijfel aan een juist beleid en juiste gang van zaken oplevert. Dat geldt volgens de OK ook voor het feit dat de slechte financiële positie van de vennootschap te wijten zou zijn aan het beleid van het bestuur, nu verzoekers daartoe enkel hebben aangevoerd dat de vennootschap onnodige en onverantwoorde procedures heeft gevoerd die verloren zijn. De

OK overweegt voorts dat verzoekers onvoldoende hun stellingen hebben onderbouwd dat grond tot twijfel aan een juist beleid en juiste gang van zaken bestaat als gevolg van het feit dat verliescompensatie niet langer mogelijk is omdat de vennootschap haar activiteiten inmiddels heeft gestaakt, dat de vragen die verzoekers aan de vennootschap hebben gesteld onvoldoende zijn beantwoord, en dat de standpunten die verzoekers als minderheidsaandeelhouder naar voren hebben gebracht het niet hebben gehaald. De OK oordeelt dat het enquêteverzoek moet worden afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 02-02-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:382

Zaaknummer: 200.172.879/01 OK

Rechters: A.C. Faber, A.J. Wolfs, G.M. ter Huurne, M.N. Hoogendoorn en P.G. Boumeester

Advocaten: P.J.Ph. de Dietz Loos, F.J. Kremer en J. Koekkoek

Wetsartikelen: 3:249 BW

RECHTSPRAAK

MeduProf

Enquêteverzoek van aandeelhouder Adamas Vught B.V. ('Adamas') tegen MeduProf-S Holding B.V. ('MeduProf') in verband met de voorgenomen overdracht van dochtervennootschappen van MeduProf aan een derde, als gevolg waarvan de waarde van de door Adamas gehouden aandelen tot nul gereduceerd zou worden. De Ondernemingskamer ('OK') acht voldoende redenen aanwezig om te twijfelen aan een juist beleid en juiste gang van zaken van MeduProf en treft onmiddellijke voorzieningen.

Een door Adamas aan MeduProf verstrekte geldlening is in aandelenkapitaal omgezet. Sindsdien houdt Adamas dertig procent van de aandelen in het geplaatste kapitaal van MeduProf. De overige aandelen in MeduProf worden gehouden door haar de enig bestuurder, alsmede door haar financieel directeur. MeduProf houdt alle aandelen in de dochtervennootschappen MeduProf-S B.V., MeduProf-S International B.V., MeduProf-S Nederland B.V. en MeduProf-S Uganda B.V. ('de dochtervennootschappen'). De enig bestuurder van MeduProf heeft in het najaar van 2015 het plan opgevat om een strategische partner (MAG Invest) te laten deelnemen. In dat kader heeft hij aan Adamas voorgesteld om de door haar gehouden aandelen om te zetten in een lening. Adamas heeft dit voorstel van de hand gewezen en aangegeven te willen uitstappen onder voorwaarden die voor beide partijen goed zijn. Begin 2016 heeft de AVA het besluit genomen tot verkoop van de dochtervennootschappen aan MPS Health Group B.V. ('MPS HG') voor de koopprijs van € 1000.

Adamas heeft aan haar verzoek tot het houden van een enquête alsmede tot het treffen van onmiddellijke voorzieningen ten grondslag gelegd dat de dreigende overdracht van de aandelen in de dochtervennootschappen van MeduProf niet in het belang van de vennootschap is en de belangen van Adamas daardoor ernstig worden geschaad, omdat MeduProf hierdoor wordt leeggehaald en de aandelen niets meer waard zijn. MeduProf en haar bestuurder hebben ter verweer aangevoerd dat partijen zijn overeengekomen dat Adamas

haar aandelen zou overdragen en dat partijen nog enkel van mening verschillen over de verkoopprijs. Voorts hebben zij aangevoerd dat MeduProf thans bijna failliet is, en dat voor de totstandkoming van het samenwerkingsverband door MAG Invest als eis is gesteld dat zij samen (en dus niet met Adamas) in MPS HG participeren.

De OK overweegt dat bij de verkoop en de overdracht van de aandelen in de dochtervennootschappen vraagtekens kunnen worden geplaatst. Het daartoe opgestelde waarderingsrapport biedt volgens de OK onvoldoende inzicht in de financiële situatie van de onderneming en de dochtervennootschappen. Voorts ontbreken financiële gegevens over de samenwerkingspartner. De OK oordeelt dat voldoende inzicht in de voorwaarden waaronder de koopovereenkomst tot stand is gekomen ontbreekt, waardoor voldoende reden is om te twijfelen aan een juist beleid en juiste gang van zaken. Gelet op de toestand van MeduProf treft de OK onmiddellijke voorzieningen, te weten de schorsing van een bestuurder en de benoeming van een tijdelijk bestuurder tot wiens taak het beproeven van een minnelijke regeling behoort. Voorts schorst de OK het aandeelhoudersbesluit tot overdracht van de aandelen in de dochtervennootschappen, alsmede een statutaire quorumbevestiging ten behoeve van de besluitvorming in het bestuur.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 21-01-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:379

Zaaknummer: 200.183.922/01 OK

Rechters: M.M.M. Tillema, A.M.L. Broekhuijsen-Molenaar, A.J. Wolfs, P.M. Verboom en J.S.T. Tiemstra

Advocaten: C.J. van Dijk en B.J.K. Jongtien

Wetsartikelen: 3:249a lid 2 BW

RECHTSPRAAK

KFI

Beroep van de ondernemingsraad ('OR') van Koninklijke Fabriek Inventum B.V. ('KFI') met betrekking tot een besluit tot verplaatsing van een bedrijfsonderdeel naar de Filipijnen en de daarbij getroffen afvloeiingsregeling. De Ondernemingskamer ('OK') oordeelt dat het besluit niet deugdelijk is gemotiveerd en derhalve niet in redelijkheid tot stand is gekomen.

In deze procedure verzoekt de OR van KFI te bepalen dat laatstgenoemde niet in redelijkheid tot het besluit had kunnen komen om de 'spare parts business unit' naar de Filipijnen te verplaatsen, alsmede om KFI te verplichten het besluit in te trekken en de gevolgen ongedaan te maken en haar te verbieden (verdere) handelingen te verrichten ter uitvoering van het besluit, zulks bij voorlopige voorziening. De OR stelt dat in het besluit onvoldoende is gemotiveerd waarom van haar advies is afgeweken op het punt van de personele gevolgen van het besluit. Volgens de OR zijn er in het adviestraject op verschillende momenten andere afvloeiingsregelingen voorgesteld, zijn de onderhandelingen over een sociaal plan gefrustreerd en hangt het besluit bovendien samen met een besluit uit 2011 (de verplaatsing van de assemblage-activiteiten naar de Filipijnen) in welk kader een sociaal plan is opgesteld, zodat KFI in redelijkheid gehouden was dezelfde afvloeiingsregeling te treffen.

De OK overweegt dat niet gezegd kan worden dat de voorgestelde afvloeiingsregeling, die substantieel hoger ligt dan de wettelijke transitievergoeding, op zichzelf de redelijkheidstoets van artikel 26 lid 4 WOR niet kan doorstaan, en dat evenmin uit de samenhang met het besluit uit 2011 volgt dat KFI in redelijkheid is gehouden eenzelfde regeling te treffen. Wel oordeelt de OK dat KFI gedurende het medezeggenschapsraadtraject geen consistente mededelingen heeft gedaan over de personele gevolgen van het besluit. Volgens de OK heeft KFI eerst een ontslagregeling op basis van de kantonrechtersformule met $C=0,8$ voorgesteld, en daarna de transitievergoeding als uitgangspunt genomen, zonder te verduidelijken hoe dit zich verhoudt tot het eerdere voorstel. De OK acht de invoering van de Wet werk en zekerheid daarvoor geen logische verklaring, nu op voorhand duidelijk was dat de ontslagregeling pas na 1 juli 2015 zou

worden uitgevoerd. Gelet op het feit dat de OR op het verkeerde been is gezet en de verantwoordelijkheid voor een goed verloop van het adviestraject primair op de bestuurder rust, oordeelt de OK dat het besluit niet deugdelijk is gemotiveerd en derhalve niet in redelijkheid tot stand is gekomen. Daarbij overweegt de OK dat het vernietigen van het besluit en het terugdraaien van de gevolgen daarvan geen vergaande financiële en operationele consequenties voor KFI heeft. De OK wijst de gevraagde voorzieningen toe.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-01-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:380

Zaaknummer: 200.178.158/01 OK

Rechters: G.C. Makkink, M.A. Goslings, A.J. Wolfs, P.R. Baart en G.A. Cremers

Advocaten: M.P.A. Oogjen en V. Gerlach

Wetsartikelen: 26 lid 4 WOR

RECHTSPRAAK

Gemeente Nijmegen/Slachthuis Nijmegen B.V.

Exhibitievordering in kort geding van de gemeente Nijmegen ('de gemeente') tegen gedaagden ('het Slachthuis') met betrekking tot de aanwending van aan het Slachthuis verstrekte gelden voor de verplaatsing van haar bedrijfsactiviteiten.

Het Slachthuis exploiteert een vleesgroothandel op een terrein aan de Waal. In verband met het voornemen van de gemeente om op dat terrein een nieuwe woonwijk te ontwikkelen, hebben partijen een overeenkomst gesloten waarin onder meer is bepaald dat de gemeente het opstalrecht van het Slachthuis zou verwerven en het Slachthuis de ontvangen koopsom (€ 21.000.000) uitsluitend en volledig zou aanwenden voor de verplaatsing van haar activiteiten naar een ander bedrijventerrein, alsmede dat het Slachthuis desverzocht hierover jegens de gemeente rekening en verantwoording zou afleggen. In afwachting van de bedrijfsverplaatsing heeft het Slachthuis de koopsom aangewend voor de lopende exploitatie van de onderneming. Voorts heeft het Slachthuis geweigerd rekening en verantwoording af te leggen; zij stelt pas na de bedrijfsverplaatsing daartoe te zijn gehouden. In het onderhavige kort geding vordert de gemeente dat (de holdingmaatschappijen van) het Slachthuis en haar (indirecte) bestuurders worden veroordeeld om schriftelijk rekening en verantwoording af te leggen. Hieraan legt de gemeente nakoming van de overeenkomst en artikel 843a Rv ten grondslag.

De voorzieningenrechter wijst de vorderingen van de gemeente gedeeltelijk toe. Daartoe overweegt de voorzieningenrechter dat het voor de hand ligt om aan te nemen dat met de overeenkomst is beoogd de gemeente een vorm van controle te geven op de besteding van de koopsom, aangezien de koopsom afkomstig is uit publieke middelen en kennelijk mede is afgestemd op en bestemd voor de verwezenlijking van een doel van publiek belang (het behoud van economische activiteit en werkgelegenheid). Hoewel een veroordeling tot exhibitie van alle geldstromen te ver gaat, dient het Slachthuis volgens de voorzieningenrechter wel behoorlijk aan te tonen dat de koopsom in de lopende exploitatie terecht is gekomen om uit te sluiten dat het geld een andere bestemming heeft gekregen. De vordering tegen de (indirecte) bestuurders van het Slachthuis wordt evenwel afgewezen. In dit verband overweegt de voorzieningenrechter dat er voorshands onvoldoende grond is om hen

persoonlijk te verplichten tot het afleggen van rekening en verantwoording; zij zijn als zodanig geen partij bij de overeenkomst en er is vooralsnog niet gebleken dat zij het Slachthuis bewust niet in staat stellen of belemmeren tot het afleggen van rekening en verantwoording.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:2365

Zaaknummer: 299693

Rechters: R.J.B. Boonekamp

Advocaten: F.J.P. Delissen, J.P.J.M. Naus, S.J.B. Drijber en M.A. Oostendorp

Wetsartikelen: 843a Rv

RECHTSPRAAK

X/Koninklijke Ahold N.V. c.s.

Eiser, een gewezen aandeelhouder van Koninklijke Ahold N.V. ('Ahold'), vordert een verklaring voor recht dat Ahold en twee leden van de raad van bestuur ('Ahold c.s.') op grond van onrechtmatige daad aansprakelijk zijn voor vergoeding van de door eiser geleden schade, omdat hij als gevolg van de consolidatiefraude zijn aandelen tegen een sterk gedaalde koers heeft verkocht, alsmede voor vergoeding van de door hem over zijn personeelsopties betaalde belastingen en financieringsrente. De rechtbank is van oordeel dat een causaal verband tussen de door eiser aan Ahold gemaakte verwijten en de geleden schade ontbreekt en wijst de vordering af.

In dit geschil vordert eiser, een voormalig werknemer van Ahold (van 1978 tot 2004), van Ahold en twee leden van de raad van bestuur van Ahold tot 2003 (Ahold c.s.), een verklaring voor recht dat Ahold c.s. onrechtmatig jegens hem hebben gehandeld en daarom hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de door hem geleden schade, bestaande uit waardevermindering van zijn aandelenpakket volgend op een persbericht van Ahold en de door hem over zijn personeelsopties betaalde belastingen en financieringsrechten, welke personeelsopties waardeloos zijn geëxpireerd. Na het uitbrengen van het persbericht zou het handelend publiek het vertrouwen in Ahold hebben verloren, met een koersval tot gevolg. In reconventie vorderen Ahold c.s. een verklaring voor recht dat er geen causaal verband bestaat tussen de door eiser gestelde schade en het beweerdelijk onrechtmatig handelen door Ahold c.s. De rechtbank onderscheidt de volgende concrete verwijten: (i) gebrekkig toezicht op USF en het nalaten om maatregelen te nemen ter verbetering van de zwakke (administratieve) systemen van USF; (ii) onjuiste financiële verslaglegging naar Nederlands recht wat betreft consolidatie van joint ventures, en, in dat kader, opzettelijk verzwijgen van informatie voor de accountant althans gebruikmaken van vervalste informatie; (iii) deponeren van, naar in de Verenigde Staten toepasselijke maatstaven, onjuiste *reconciliation notes* op het punt van de consolidatie van joint ventures, en, in dat kader, opzettelijk verzwijgen van informatie voor de accountant

althans gebruikmaken van vervalste informatie; en (iv) niet tijdig bekendmaken van koersgevoelige informatie. De rechtbank oordeelt dat een causaal verband tussen de hiervoor genoemde verwijten en de door eiser gestelde schade ontbreekt.

De rechtbank wijst de vorderingen af.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 20-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2016:2191

Zaaknummer: C/13/558687

Rechters: N.C.H. Blankevoort, W.M. de Vries en K.M. van Hassel

Advocaten: J.H.B. Crucq, R.M. Hermans, W.F. Hendriksen en A. Hendrikse

Wetsartikelen: 6:162 BW en 2:139 BW

RECHTSPRAAK

Attitude Products B.V./Attitude Group B.V. c.s.

Appellante, Attitude Products B.V. ('AP') vordert van geïntimeerden, prioriteitsaandehouder Attitude Group B.V. ('AG') en haar bestuurder, nietigverklaring dan wel vernietiging van een drietal besluiten, waaronder een besluit tot benoeming van een tweede directeur. AP stelt zich op het standpunt dat het laatstgenoemde besluit in strijd is met de statuten, omdat daarin wordt bepaald dat de AVA pas daartoe bevoegd is nadat de prioriteit heeft bepaald dat er een vacature voor een (tweede) directeur bestaat en een voordracht heeft gedaan, terwijl de andere prioriteitsaandehouder, Multi Business Solutions Holding B.V. ('MBSH') niet met de benoeming heeft ingestemd. In eerste aanleg is de vordering ten aanzien van het benoemingsbesluit afgewezen. Het hof is van oordeel dat uitleg van de statuten meebrengt dat de oprichters van AP – de bestuurders van AG en MBSH – beoogden samen te werken op basis van gelijkwaardigheid, hetgeen weerklinkt in de belangrijke rol van de prioriteitsaandehouders in de statutaire regeling voor benoemingsbesluiten. Nu de AVA tot benoeming is overgegaan zonder voorafgaande besluitvorming van de prioriteit is het besluit volgens het hof nietig op grond van artikel 2:14 BW.

Deze zaak betreft een geschil tussen de oprichters van AP, de bestuurders van AG en MBSH. Zij houden ieder de helft van de prioriteits aandelen AP. De statuten van AP bepalen dat de AVA bevoegd is tot het benoemen van een (tweede) directeur nadat de prioriteit het bestaan van een vacature heeft vastgesteld en een voordracht van ten minste twee personen heeft gedaan. Op verzoek van de bestuurder van AG is een AVA bijeengeroepen waarbij een tweede directeur is benoemd. De bestuurder van MBSH heeft zich hiertegen steeds verzet. Partijen zijn nadien in diverse procedures verwickeld geweest. AG en haar bestuurder zijn wegens

onbehoorlijk bestuur en onrechtmatig handelen in een bodem- en een schadestaatprocedure veroordeeld tot vergoeding van de door AP als gevolg daarvan geleden schade. Op verzoek van MBSH en AP heeft de Ondernemingskamer een enquête bij AP gelast. In de onderhavige procedure vordert AP nietigverklaring dan wel vernietiging van de besluiten genomen in twee AVA's, te weten besluiten tot (i) benoeming van een tweede directeur en (ii) tot vaststelling van zijn bezoldiging in de eerste AVA, en (iii) diverse andere besluiten in de tweede AVA.

De rechtbank heeft de vordering ten aanzien van (ii) toegewezen, ten aanzien van (i) afgewezen en ten aanzien van (iii) AP niet-ontvankelijk verklaard omdat niet zou zijn voldaan aan het vereiste van artikel 2:15 lid 3 BW (aanwijzing van een wederpartij in geval een rechtspersoon zelf vordert dat haar besluiten worden vernietigd).

Het hof is van oordeel dat tussen beide AVA's een nauwe band bestaat en dat het in strijd is met een goede procesorde om van AP te verlangen wederom de procedure van artikel 2:15 lid 3 BW te volgen nu er feitelijk geen andere partij in aanmerking kwam tegen wie deze procedure diende te worden geëntameerd, zodat AP te dien aanzien ontvankelijk is. Met betrekking tot (i) overweegt het hof, onder verwijzing naar *DSM/Fox* (HR 20 februari 2004, ECLI:NL:HR:2004:AO1427) en *Lundiform/Mexx* (HR 5 april 2013, ECLI:NL:HR:2013:BY8101), dat de statuten conform de cao-norm moeten worden uitgelegd, waarbij objectieve maatstaven in beginsel centraal staan, en dat aan de taalkundige betekenis van de gekozen bewoordingen groot gewicht toekomt, hoewel de overige omstandigheden van het geval kunnen meebrengen dat een andere dan de taalkundige betekenis aan de bepalingen moet worden gehecht. Volgens het hof blijkt uit de stellingen van partijen dat AP het vehikel was voor een samenwerking tussen de oprichters van AP op basis van gelijkwaardigheid, waarbij besluiten gezamenlijk worden genomen, hetgeen ook blijkt uit het feit dat zij elkaar prioriteits aandelen hebben gegeven en uit de statutaire regeling dat de prioriteitsaandeelhouders het aantal directeuren vaststellen en de directeuren worden benoemd uit een voordracht van de prioriteit van ten minste twee personen. Hieruit blijkt naar het oordeel van het hof dat de AVA pas bevoegd is tot een besluit tot benoeming van een bestuurder nadat de prioriteit een vacature heeft vastgesteld en een voordracht heeft gedaan. Nu niet is gebleken dat hieraan is voldaan, is gehandeld in strijd met de statuten en dient besluit (i) nietig te worden verklaard op grond van artikel 2:14 BW. Het hof houdt iedere verdere beslissing aan om AP in de gelegenheid te stellen zich uit te laten over de vraag of er nog wel belang bestaat bij verdere beoordeling van haar vorderingen, aangezien door de benoeming van twee nieuwe bestuurders door de Ondernemingskamer de ontstane impasse is doorbroken.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 19-04-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:3094

Zaaknummer: 200.152.931

Rechters: C.G. ter Veer, Ch.E. Bethlem en H.L. Wattel

Advocaten: P.M. Verwijs en L.F. Jagtenberg

Wetsartikelen: 2:14 BW en 2:15 BW

RECHTSPRAAK

X/Y

Vordering van verweerster in cassatie tegen een stichting en diens bestuurder, eiser tot cassatie, tot terugbetaling van een geldlening. In appèl doet eiser een beroep op verjaring van de tegen hem gerichte vordering. Het hof wijst dat beroep af omdat de verjaring op enig moment zou zijn gestuit. In cassatie wordt geklaagd dat het hof, door eisers beroep op verjaring op die grond af te wijzen, in strijd met artikel 24 Rv de gronden van het verweer heeft aangevuld. De Hoge Raad is van oordeel dat, nu de stukken van het geding geen andere conclusie toelaten dan dat verweerster niet heeft gesteld dat de verjaring is gestuit, het hof in strijd met artikel 24 Rv heeft gehandeld en buiten de grenzen van de rechtsstrijd is getreden.

Eiser is enig bestuurder van Stichting A ('de Stichting'). In december 1999 heeft verweerster, die op dat moment een affectieve relatie had met eiser, een bedrag van fl. 100.000 overgemaakt aan de Stichting. In 2001 hebben de Stichting en verweerster een leningsovereenkomst gesloten, waarin de Stichting erkent een bedrag van fl. 100.000 als lening van verweerster te hebben ontvangen en partijen afspreken dat de Stichting de eerste tien jaar geen aflossingsverplichting heeft, alsmede dat partijen na ommekomst van genoemde termijn met elkaar zullen overleggen over de wijze van aflossing. In december 2009 heeft verweerster de Stichting en eiser uitgenodigd om met haar te overleggen over de wijze van aflossing. Daarop heeft eiser de advocaat van verweerster geschreven dat de Stichting geen inkomsten meer heeft waaruit de vordering van verweerster kan worden voldaan.

In dit geding vordert verweerster veroordeling van de Stichting op grond van de leningsovereenkomst tot betaling van ruim € 81.000, alsmede een verklaring voor recht dat eiser in zijn hoedanigheid van bestuurder van de Stichting aansprakelijk is voor betaling van dit bedrag.

Het hof heeft eiser, voor zover in cassatie van belang, veroordeeld tot betaling van een bedrag

van circa € 45.000 aan verweerster, indien de Stichting niet tot betaling overeenkomstig het vonnis van de rechtbank overgaat. Het hof heeft daartoe overwogen dat eiser als bestuurder van de Stichting onrechtmatig heeft gehandeld door te bewerkstelligen dat de Stichting de lening met verweerster aanging, terwijl hij redelijkerwijs moest begrijpen dat de Stichting niet tot terugbetaling in staat zou zijn en geen verhaal zou bieden, waarvan hem een ernstig persoonlijk verwijt treft.

Met betrekking tot het door eiser in hoger beroep gedane beroep op verjaring van de tegen hem gerichte vordering heeft het hof overwogen dat tussen partijen vaststaat dat eiser in 2005 enige aflossingen heeft gedaan, waarmee eiser de vordering heeft erkend en aldus de verjaring heeft gestuit. Eiser klaagt dat het hof, door het beroep van eiser op verjaring af te wijzen op de grond dat de verjaring is gestuit, in strijd met artikel 24 Rv de gronden van het verweer heeft aangevuld, en daarmee tevens buiten de grenzen van de rechtsstrijd is getreden.

De Hoge Raad stelt voorop dat het de rechter niet vrijstaat zijn beslissing te baseren op rechtsgronden of verweren die weliswaar zouden kunnen worden afgeleid uit in het geding gebleken feiten en omstandigheden, maar die door de desbetreffende partij niet aan haar vordering of verweer ten grondslag zijn gelegd, omdat de wederpartij daardoor wordt tekortgedaan in haar recht zich daartegen naar behoren te kunnen verdedigen (HR 17 februari 2006, ECLI:NL:HR:2006:AU5663, NJ 2006/158). Volgens de Hoge Raad laten de stukken van het geding geen andere conclusie toe dan dat verweerster niet heeft gesteld dat de verjaring van de vordering is gestuit. Door zijn oordeel dat de vordering van verweerster niet is verjaard te baseren op stuiting van de verjaring, heeft het hof – aldus de Hoge Raad – dan ook in strijd met artikel 24 Rv gehandeld en is het buiten de grenzen van de rechtsstrijd getreden.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 15-04-2016

ECLI: ECLI:NL:HR:2016:663

Zaaknummer: 15/00213

Rechters: C.A. Streefkerk, A.H.T. Heisterkamp, G. Snijders en M.V. Polak

Advocaten: S. Kousedghi en R.P.J.L. Tjittes

Wetsartikelen: 24 Rv

RECHTSPRAAK

RTC

Deponering onderzoeksverslag. De Ondernemingskamer legt het onderzoeksverslag naar het beleid en de gang van zaken van RTC en RTC Franchise voor belanghebbenden ter inzage bij de griffie.

Bij eerdere beschikkingen heeft de Ondernemingskamer ('OK') een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van RTC en RTC Franchise. Thans heeft de onderzoeker het onderzoeksverslag gedeponerd. Gelet op de inhoud van het onderzoeksverslag en de overigens in deze zaak betrokken belangen legt de OK het onderzoeksverslag met bijlagen voor belanghebbenden ter inzage bij de griffie.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 14-04-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:1447

Zaaknummer: 200.168.542/01 OK

Rechters: G.C. Makkink, A.M.L. Broekhuisen-Molenaar, A.J. Wolfs, H. de Munnik en J.B.M. Streppel

Advocaten: P. Haas, B. Verkerk, J.G. Princen, J.P.D. van de Klift, mr. M.E.C. Lok en B. Kemp

Wetsartikelen: 2:353 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Penn & Ink

Afwijzing enquêteverzoek. De Ondernemingskamer ('OK') wijst het enquêteverzoek af, nu de aangevoerde gronden afzonderlijk noch in onderlinge samenhang gezien gegronde reden tot twijfel aan een juist beleid en juiste gang van zaken van Penn & Ink opleveren. De OK overweegt daartoe onder meer dat verzoeksters stellingen omtrent een echtscheiding, de nakoming van een overeenkomst van geldlening en de afspraak over de totstandkoming van een aandeelhoudersovereenkomst niet tot een enquête kunnen leiden.

Verzoekster heeft de OK verzocht een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van Penn & Ink ('de Vennootschap') en onmiddellijke voorzieningen te treffen. Zij heeft daartoe, kort gezegd, aangevoerd dat (i) haar positie als aandeelhoudster wordt miskend, (ii) de bestuurder van de Vennootschap verplichtingen van de Vennootschap uit de geldleningen miskent, hetgeen de continuïteit bedreigt, (iii) de organen van de Vennootschap niet functioneren, (iv) de middellijk enig bestuurder van de Vennootschap kritische vragen over geldstromen niet beantwoordt, (v) de middellijk enig bestuurder een afspraak tussen partijen over het opstellen van een aandeelhoudersovereenkomst niet nakomt en (vi) de besluitvorming over de jaarrekening over 2013 niet deugdelijk is verlopen.

De OK is van oordeel dat verzoekster ontvankelijk is in haar verzoek, omdat zij aandeelhouder is, de bezwarenbrief voldoende duidelijk is en de stelling dat zij geen rechtens te respecteren belang heeft niet tot niet-ontvankelijkheid leidt. De OK ziet in de aangevoerde gronden, afzonderlijk noch in onderlinge samenhang gezien, geen gegronde redenen tot twijfel aan een juist beleid en juiste gang van zaken van de Vennootschap. De OK overweegt daartoe onder meer dat verzoeksters stellingen omtrent een echtscheiding, de nakoming van een overeenkomst van geldlening en de afspraak over de totstandkoming van een aandeelhoudersovereenkomst niet tot een enquête kunnen leiden. Aangaande de stelling dat de organen niet functioneren, heeft de Vennootschap toegelicht dat ten onrechte is vermeld dat de jaarrekening over 2013 is vastgesteld. Deze stelling rechtvaardigt evenmin een

onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van de Vennootschap. Ook voor het overige heeft verzoekster onvoldoende gesteld om het instellen van een zodanig onderzoek te rechtvaardigen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 13-04-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:1466

Zaaknummer: 200.182.145/01 OK

Rechters: M.M.M. Tillema, A.C. Faber, A.J. Wolfs, R.A.H. van der Meer en P.M. Verboom

Advocaten: T.J. Teggelaar en A.J. Beljaars-Vink

Wetsartikelen: 2:349 BW

RECHTSPRAAK

Sweco AB/Grontmij N.V.

Vordering van eiseres ('Sweco') tot uitkoop van de minderheidsaandeelhouders van Grontmij N.V. ('Grontmij'). Nu tegen gedaagden verstek is verleend, onderzoekt de Ondernemingskamer ('OK') op grond van artikel 2:359c lid 5 BW ambtshalve of voldaan is aan de voor uitkoop in artikel 359c leden 1 en 2 BW gestelde vereisten. De OK constateert dat een in het overgelegde aandelhoudersregister genoemde aandeelhouder niet is gedagvaard en houdt iedere verdere beslissing over de uitkoop aan om Sweco in de gelegenheid te stellen de desbetreffende aandeelhouder te dagvaarden.

Sweco vordert de uitkoop van de minderheidsaandeelhouders van Grontmij, primair op grond van artikel 2:359c BW en subsidiair op grond van artikel 2:92a BW. Nu tegen gedaagden verstek is verleend, onderzoekt de OK op de voet van artikel 2:359c lid 5 BW ambtshalve of Sweco (i) een openbaar bod heeft uitgebracht, (ii) voor eigen rekening ten minste 95 procent van het geplaatste kapitaal van Grontmij verschaft en 95 procent van de stemrechten uitoefent en (iii) of de gezamenlijke andere aandeelhouders zijn gedagvaard. De OK constateert dat een in het overgelegde aandelhoudersregister genoemde aandeelhouder niet is gedagvaard. Volgens Sweco was deze aandeelhouder niet te traceren. Volgens de OK maakt de omstandigheid dat van een bij naam bekende aandeelhouder de woonplaats en het werkelijk verblijf onbekend zijn, niet dat door dagvaarding van de 'gezamenlijke andere houders van aandelen op naam in het geplaatst kapitaal van Grontmij' daarmee ook die aandeelhouder is gedagvaard; met die aanduiding worden kennelijk uitsluitend de niet bij naam bekende aandeelhouders bedoeld die op de voet van artikel 54 lid 1 Rv collectief gedagvaard kunnen worden, zodat Sweco de betreffende persoon op naam had moeten dagvaarden op de in het voornoemde artikel genoemde wijze. De OK houdt iedere verdere beslissing over de uitkoop aan om Sweco in de gelegenheid te stellen de desbetreffende aandeelhouder te dagvaarden en om zich bij akte uit te laten over de consequenties hiervan voor de uitkoopvordering, met name gelet op de driemaandentermijn van artikel 2:359c lid 3 BW.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-04-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:1441

Zaaknummer: 200.183.544/01 OK

Rechters: G.C. Makkink, M.M.M. Tillema, A.J. Wolfs, J.B.M. Streppel en M.N. Hoogendoorn

Advocaten: R.G.J. de Haan

Wetsartikelen: 2:359c BW

RECHTSPRAAK

Stichting Fonds Nederlands Sanatorium te Davos

Verzoek tot statutenwijziging van een in 1956 opgerichte filantropische stichting (Stichting Fonds Nederlands Sanatorium te Davos, ‘de Stichting’) ter aanpassing van haar doelstelling, bestuursstructuur en interne organisatie. De Stichting stelt dat door ontwikkelingen in de medische wetenschap de door haar verstrekte gelden niet meer kunnen worden aangewend voor de doelstellingen die haar oprichter, de erflater, voor ogen stond, alsmede dat de bestuursstructuur moet worden aangepast omdat ABN Amro voornemens is terug te treden als beheerder van het vermogen van de stichting. De rechtbank wijst het verzoek af omdat het onvoldoende zou zijn onderbouwd. Het hof wijst het verzoek gedeeltelijk toe, overwegende dat de Stichting voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de wijzigingen van de doelstelling en van de bestuursstructuur nodig zijn om aan te sluiten bij de veranderde rol van de stichting en de eisen van de huidige tijd. Het hof wijst evenwel af het wijzigingsvoorstel strekkende tot het toestaan van toekomstige statutenwijzigingen zonder rechterlijke toetsing, omdat de erflater deze toetsing volgens het hof kennelijk wel heeft beoogd.

De Stichting, in 1956 opgericht na het overlijden van de erflater, keert gelden uit aan de Vereniging Nederland Davos (‘de Vereniging’). De huidige doelstelling van de Stichting is dat de aan de Vereniging verstrekte gelden worden besteed aan de door de Vereniging in Davos geëxploiteerde inrichting voor weinig vermogende Nederlanders die lijden aan ziekten aan de ademhalingsorganen. Tegenwoordig zijn er evenwel goede behandelalternatieven in Nederland, die minder kostbaar zijn, is de rol van de Vereniging veranderd (zij heeft ook tot taak patiënten te helpen kosten via de zorgverzekeraar vergoed te krijgen) en zijn de patiënten die wel naar Davos gaan voor behandelingen steeds vaker kinderen, zodat hun ouders naar Davos moeten worden overgebracht om hun kinderen op te zoeken. Daarnaast dient de

bestuursstructuur van de Stichting te worden aangepast, omdat ABN Amro in het licht van de *compliance* regels voor banken heeft besloten terug te treden als beheerder van het vermogen van de stichting en invloed dient te behouden zonder het bestuur van de Stichting te vormen.

In de onderhavige procedure verzoekt het bestuur van de Stichting wijziging van de statuten ten aanzien van de doelstelling, de bestuursstructuur en interne organisatie van de Stichting. Volgens de gewijzigde doelstelling zullen de gelden worden besteed aan 'kwaliteit van leven' in het algemeen en in het bijzonder voor weinig vermogende Nederlanders die lijden aan ziekten der ademhalingsorganen. De nieuwe bepalingen omtrent het bestuur zullen mogelijk maken dat iedere nieuwe benoeming van een bestuurder moet worden goedgekeurd door ABN Amro. Voorts wenst de Stichting de in haar ogen verouderde en in de huidige tijdgeest onpraktische statuten te moderniseren.

De rechtbank heeft het verzoek afgewezen, omdat het onvoldoende zou zijn onderbouwd.

Het hof heeft de wijzigingsverzoeken ten aanzien van de doelstelling en de bestuursstructuur toegewezen. Volgens het hof heeft de Stichting voldoende aannemelijk gemaakt dat, in het licht van de ontwikkelingen in de medische wetenschap en de wijze van en de kosten voor behandeling in Davos, ongewijzigde handhaving van de statutaire doelstelling leidt tot gevolgen, die bij de oprichting redelijkerwijze niet kunnen zijn gewild. Voorts oordeelt het hof dat voldoende is komen vast te staan dat de wijziging noodzakelijk is om te komen tot statuten die voldoen aan de huidige tijd waardoor de activiteiten van de Stichting op professionele wijze kunnen worden voortgezet.

De wijzigingsverzoeken omtrent de interne organisatie zijn gedeeltelijk door het hof toegewezen. Het hof heeft geoordeeld dat het noodzakelijk is om de verouderde statuten te moderniseren met het oog op bestuurbaarheid en efficiëntie, maar dat de noodzaak van de voorgestelde wijziging die ertoe strekt toekomstige wijzigingen van de statuten toe te staan zonder rechterlijke toetsing onvoldoende is onderbouwd en bovendien niet past bij de bescherming van de intenties van de erfflater, die kennelijk een rechterlijke toetsing voor een statutenwijziging heeft beoogd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 12-04-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:1429

Zaaknummer: 200.173.749/01

Wetsartikelen: 2:294 BW en 4:135 BW

RECHTSPRAAK

Brains & Waves

Eiseres, een gewezen vennoot van de ontbonden vof Brains & Waves, vordert van een schuldenaar van de vof, De Kern, alsmede van haar voormalige medevennoot betaling van haar aandeel in de vordering van de vof op De Kern, vooruitlopend op de verdeling van de vennootschappelijke goederengemeenschap. De rechtbank verklaart eiseres niet-ontvankelijk omdat een deelvennoot op grond van artikel 6:15 lid 2 BW geen eigen vorderingsrecht heeft maar een gezamenlijk vorderingsrecht op de schuldenaren van de vennootschappelijke goederengemeenschap en artikel 3:171 BW geen mogelijkheid biedt om een vordering in te stellen tegen een deelgenoot tot betaling van hetgeen aan de gemeenschap toekomt.

Eiseres en gedaagde sub 2 zijn de gewezen vennoten van de vof Brains & Waves. De vennootschap is ontbonden, maar de verdeling van de vennootschappelijke goederengemeenschap heeft nog niet plaatsgevonden. Tot die gemeenschap behoort een vordering op de schuldenaar Stichting De Kern. In het onderhavige geding vordert eiseres van De Kern en haar voormalige medevennoot onder meer betaling van haar aandeel in de vordering van de vennootschap op De Kern.

De rechtbank oordeelt dat eiseres niet-ontvankelijk moet worden verklaard in haar vorderingen. Volgens de rechtbank kan eiseres als deelgenoot in de onverdeelde vennootschappelijke goederengemeenschap voor zichzelf geen rechterlijke uitspraak verlangen ten aanzien van gehele of een gedeelte van de vordering op schuldenaren. De rechtbank verwijst hierbij naar het arrest van de Hoge Raad van 5 maart 1999, *NJ* 1999/383. Ten aanzien van de vordering op de voormalige medevennoot overweegt de rechtbank onder verwijzing naar HR 8 september 2000, *ECLI:NL:HR:2000:AA7043*, *NJ* 2000/604, dat vorderingen tegen derden op de voet van artikel 3:184 BW en 3:185 BW bij de verdeling van de gemeenschap aan de orde dienen te komen en artikel 3:171 BW geen grondslag biedt voor een

vordering van een deelgenoot tot betaling aan zichzelf.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 06-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2016:1652

Zaaknummer: C/17/141298

Rechters: M. Sanna

Advocaten: A. Speksnijder en H.C.L. Crozier

Wetsartikelen: 6:15 BW, 3:171 BW, 3:184 BW en 3:185 BW

RECHTSPRAAK

Stoové q.q./bestuurders kinderdagverblijf

Vordering van eiser, de curator van een failliet kinderdagverblijf, tegen diens bestuurder tot betaling van het boedeltekort. Geen sprake van kennelijk onbehoorlijke taakvervulling, noch van een ernstig (persoonlijk) verwijt.

Gedaagden zijn de (middellijk) bestuurders van een kinderdagverblijf (KDV). Nadat zij het KDV hadden overgenomen, is het KDV meermaals door de inspectie gecontroleerd en op de vingers getikt. Als gevolg van een overtreding op meerdere vlakken van de relevante wet- en regelgeving is het KDV geschrapt uit het register en vervolgens failliet verklaard.

In dit geding vordert de curator een verklaring voor recht dat gedaagden aansprakelijk zijn voor het boedeltekort op grond van primair artikel 2:248 BW, subsidiair artikel 2:9 BW, meer subsidiair artikel 6:162 BW. De curator stelt zich in de kern op het standpunt dat gedaagden onvoldoende hebben toegezien op de naleving van de op het KDV van toepassing zijnde wet- en regelgeving, en dat zij daarbij te veel hebben vertrouwd op het handelen van het personeel.

Bij zijn beoordeling maakt de rechtbank een onderscheid tussen de handelwijze van gedaagden (i) voor overname, (ii) vanaf de overname in januari 2013 tot en met mei 2013, en (iii) van juni tot en met oktober 2013, toen het KDV uit het register is geschrapt.

Ten aanzien van (i) oordeelt de rechtbank dat dit geen zelfstandige grondslag kan bieden voor aansprakelijkheid, omdat het handelen voor overname geen handelen van gedaagden als bestuurder betreft.

Wat (ii) betreft is er volgens de rechtbank geen grond voor aansprakelijkheid, omdat gedaagden in deze periode zich voornamelijk hebben toegelegd op de financiële bedrijfsvoering van het KDV en zich minder hebben geconcentreerd op de algemene bedrijfsvoering. Volgens de rechtbank valt het niet als ernstig verwijtbaar aan te merken dat niet te allen tijde persoonlijk is gecontroleerd of het personeel zijn werk naar behoren verrichtte, mede omdat er geen aanleiding was om niet op het handelen van het personeel te vertrouwen.

Met betrekking tot (iii) overweegt de rechtbank dat niet kan worden gesteld dat gedaagden hebben nagelaten om in te grijpen toen de situatie daar om vroeg, noch dat hun ingrijpen zo slecht was dat geen redelijk denkend bestuurder die aanpak zou hebben gekozen. Ook is er volgens de rechtbank geen sprake van een welbewust of opzettelijk overtreden van een verbod.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 06-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:1753

Zaaknummer: C/16/397079 / HA ZA 15-642

Rechters: H.A. Brouwer

Advocaten: S. de Nijs-van 't Hof en K.O. de Jongh

Wetsartikelen: 2:9 BW, 2:248 lid 1 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Wijdland Trading B.V./The Old Bear Ranch B.V. c.s.

Vordering van een schuldeiser van de vennootschap tegen diens (middellijk) bestuurders tot betaling van de door die vennootschap onbetaald gelaten facturen. Beroep op HR 23 november 2012 (Spaanse Villa) afgewezen.

Eiseres, Wijdland Trading B.V. (Wijdland) heeft in opdracht van de (middellijk) bestuurders van The Old Bear Ranch B.V diverse werkzaamheden verricht en naar aanleiding daarvan facturen gestuurd aan de vennootschap, die evenwel gedeeltelijk onbetaald zijn gebleven. In deze procedure vordert Wijdland van de vennootschap en diens (middellijk) bestuurders betaling van het nog openstaande bedrag. Aan zijn vordering tegen laatstgenoemden heeft Wijdland ten grondslag gelegd dat zij ten tijde van de opdracht wisten of behoorden te weten dat de vennootschap niet aan haar verplichtingen kon voldoen en geen verhaal zou bieden.

Na een vooropstelling van de maatstaf voor aansprakelijkheid van (middellijk) bestuurders bij niet-nakoming van een verbintenis tot betaling van de door hen bestuurde vennootschap, oordeelt de rechtbank dat Wijdland haar vordering niet deugdelijk heeft onderbouwd. De rechtbank beoordeelt vervolgens het ter comparitie door Wijdland gedane beroep op het arrest HR 23 november 2012 (ECLI:NL:HR:2012:BX5881, NJ 2013/302, *Spaanse Villa*). Te dien aanzien heeft de rechtbank overwogen dat dat arrest volgens de Hoge Raad ziet op de vraag of betrokkene optredend als deskundig bemiddelaar had gehandeld in strijd met een op hem in die hoedanigheid van bemiddelaar rustende zorgvuldigheidsnorm (HR 5 september 2014, ECLI:NL:HR:2014:2628). Volgens de rechtbank heeft Wijdland onvoldoende feiten en omstandigheden aangevoerd waaruit volgt dat de middellijk bestuurder een op hem persoonlijk rustende zorgvuldigheidsnorm heeft geschonden.

De rechtbank wijst de vordering tegen de vennootschap toe en de vordering tegen de (middellijk) bestuurders af.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 06-04-2016

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2016:2762

Zaaknummer: C/10/478127 / HA ZA 15-690

Rechters: F.A. Hut

Advocaten: M. de Vries en J.I. van Vlijmen

Wetsartikelen: 2:9 BW, 2:11 BW, 6:162 BW en 7:400 BW

RECHTSPRAAK

A & B

Verzoek tot het geven van een aanwijzing aan de onderzoeker (art. 2:350 lid 4 BW) om bepaalde personen (nader) te horen. Aan het verzoek is ten grondslag gelegd dat de onderzoeker twee belangrijke personen niet (volledig) heeft gehoord en er geen gelegenheid is geboden om te reageren op bepaalde documenten noch op een voldragen concept-onderzoeksrapport, waarmee het beginsel van hoor en wederhoor zou zijn geschonden. De raadsheer-commissaris wijst het verzoek af, gelet op de uitvoerige toelichting van de onderzoeker van zijn keuzes, zijn verwijzing naar hetgeen hij heeft opgenomen in het (nog te deponeren) eindverslag en de gelegenheid die de tweede fase biedt tot inhoudelijke beoordeling van het eindverslag. Ten aanzien van het beginsel van hoor en wederhoor oordeelt de raadsheer-commissaris dat de onderzoeker wel degelijk gelegenheid heeft geboden om op de betreffende documenten te reageren.

Bij eerdere beschikkingen heeft de Ondernemingskamer een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van A & B, een onderzoeksbudget vastgesteld, bij wijze van onmiddellijke voorzieningen een bestuurder met doorslaggevende stem benoemd bij A en de aandelen in A ten titel van beheer overgedragen. Thans wordt de raadsheer-commissaris verzocht een aanwijzing aan de onderzoeker te geven om bepaalde personen (nader) te horen. Daaraan wordt ten grondslag gelegd dat twee belangrijke personen niet (volledig) zijn gehoord, althans dat het gespreksverslag te summier is, er geen voldragen onderzoeksverslag aan partijen is overgelegd om te becommentariëren en dat verzoeker niet in de gelegenheid is gesteld zich over bepaalde documenten uit te laten, waarmee het beginsel van hoor en wederhoor zou zijn geschonden.

De onderzoeker stelt zich op het standpunt dat het onderzoek is afgerond en dat het niet in het belang van de vennootschap en haar participanten is verder onderzoek te doen, nu de

hiervoor genoemde personen zijn gehoord en het conceptverslag wel degelijk aan partijen is voorgelegd.

De raadsheer-commissaris stelt voorop dat de in artikel 2:350 lid 4 BW aan hem gegeven bevoegdheid de onderzoeker een aanwijzing te geven kan worden aangewend als de goede gang van zaken van het onderzoek dit vergt, dat de onderzoeker vrij is in de uitvoering van de aan hem opgedragen taken en in het inrichten van het onderzoek, dat van de onderzoeker mag worden verwacht dat hij het beginsel van hoor en wederhoor in acht neemt, dat de door hem gemaakte keuzes (bijvoorbeeld met betrekking tot het wel of niet horen van bepaalde personen) met gepaste terughoudendheid moet worden getoetst, en dat de tweede fase van de enquêteprocedure geëigend is voor een meer uitvoerig en gedetailleerd partijdebat over het onderzoek(sverslag). De raadsheer-commissaris oordeelt dat, gelet op de uitvoerige toelichting van de onderzoeker van zijn keuzes, zijn verwijzing naar hetgeen hij heeft opgenomen in het (nog te deponeren) eindverslag en de gelegenheid die de tweede fase biedt tot inhoudelijke beoordeling van het eindverslag er geen reden of belang is om de onderzoeker een aanwijzing te geven om bepaalde personen (nader) te horen. Voor de klacht dat het beginsel van hoor en wederhoor zou zijn geschonden ziet de raadsheer-commissaris geen grond, aangezien de betreffende documenten en het conceptrapport aan partijen is voorgelegd en zij de gelegenheid hebben gehad om daarop te reageren.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 31-03-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:1277

Zaaknummer: 200.144.406/02 OK

Rechters: G.C. Makkink

Advocaten: P.J. van der Korst, J. van Bekkum, S.M. Marges en E.J.M. Vanisselroy

Wetsartikelen: 2:350 lid 4 BW

RECHTSPRAAK

Vooruit en Co coöperatie U.A.

Eiser, medeoprichter van de coöperatie Vooruit en Co, vordert in kort geding dat de coöperatie en zijn medeoprichter wordt bevolen hem toegang te verlenen tot zijn werkplek en hem in staat te stellen zijn werkzaamheden te hervatten. Nadat bekend werd dat eiser een affectieve relatie had met een cliënt van de coöperatie, is eiser uit het lidmaatschap van de coöperatie ontzet, althans is zijn lidmaatschap opgezegd. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het niet binnen de aard van een procedure in kort geding past om gefundeerde uitspraken te doen over de vraag of voldaan is aan de formele statutaire vereisten voor de opzegging van/ontzetting uit het lidmaatschap van eiser, onder meer gelet op het jonge bestaan van de coöperatie, de grote zakelijke verwevenheid tussen oprichters en de onduidelijkheid over de gevolgen van de opgezette constructie en over de posities binnen de coöperatie.

De coöperatie Vooruit en Co, opgericht door eiser en twee medeoprichters, houdt zich onder meer bezig met de begeleiding van volwassen arbeidsgehandicapten en sociaal gehandicapten. Hiertoe sluit de coöperatie overeenkomsten met gemeentes en zorginstellingen, die vervolgens worden uitgevoerd door eiser en een van de medeoprichters als ambulante begeleiders. Nadat eiser aan zijn medeoprichters had meegedeeld dat hij een affectieve relatie had met een cliënt, hebben zijn medeoprichters hem primair uit het lidmaatschap van de coöperatie ontzet wegens handelen in strijd met de gedragscode en subsidiair zijn lidmaatschap opgezegd op grond van een vertrouwensbreuk althans een wijziging van omstandigheden. In het onderhavige kort geding vordert eiser dat aan de coöperatie en zijn medeoprichter wordt bevolen om hem toegang te verlenen tot zijn werkplek en hem in staat te stellen zijn werkzaamheden te hervatten, alsmede dat zij worden veroordeeld tot betaling van achterstallige voorschotbetalingen.

De voorzieningenrechter oordeelt dat, gezien het jonge bestaan van de coöperatie, de onduidelijkheden over de gevolgen van de opgezette constructie, de (grote) zakelijke verwevenheid tussen de oprichters en de onduidelijkheid over de positie van eiser, het niet binnen de aard van een procedure in kort geding past om gefundeerde uitspraken te doen over de vraag of voldaan is aan de formele statutaire vereisten voor de opzegging van/ ontzetting uit het lidmaatschap van eiser, zodat partijen zijn aangewezen op de bodemprocedure. De vordering tot betaling van achterstallige voorschotbetalingen wijst de voorzieningenrechter toe op grond van hetgeen partijen ter zitting zijn overeengekomen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 30-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2016:3389

Zaaknummer: C/03/214196/KG ZA 15/630

Rechters: R.H.J. Otto

Advocaten: R.H.G.M. Kerckhoffs en R.H.M. Wagemans

Wetsartikelen: art. 2:53 BW e.v.

RECHTSPRAAK

Flextra c.s.

Enquêteverzoek. Nadat verzoekster in staat van faillissement is verklaard, vragen verweersters ('Flextra c.s.') ontslag van instantie (art. 27 Fw). Verzoekster meent dat de enquête dienstig kan zijn aan de vaststelling van de status van vorderingen van Flextra c.s. op haar. De Ondernemingskamer verleent het gevraagde ontslag van instantie, omdat de vorderingen die zijn ontstaan voor faillietverklaring slechts vastgesteld kunnen worden door indiening ter verificatie en het beslechten van vermogensrechtelijke geschillen niet tot de doeleinden van het enquêterecht behoort.

Verzoekster heeft een verzoekschrift ingediend tot het bevelen van een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van Flextra c.s. Enkele dagen voor de mondelinge behandeling van het verzoek wordt verzoekster in staat van faillissement verklaard. Flextra c.s. hebben daarop ontslag van instantie gevraagd (art. 27 Fw) met veroordeling van verzoekster in de proceskosten. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat de verzochte enquête dienstig kan zijn aan de vaststelling van de status van vorderingen van Flextra c.s. op haar en een eventuele proceskostenveroordeling kan worden verrekend met een vordering van verzoekster. De Ondernemingskamer ('OK') verleent het gevraagde ontslag van instantie. Daartoe overweegt de OK dat de vorderingen die zijn ontstaan voor faillietverklaring slechts vastgesteld kunnen worden door indiening ter verificatie en het beslechten van vermogensrechtelijke geschillen niet tot de doeleinden van het enquêterecht behoort. Voor de gevraagde proceskostenveroordeling is geen ruimte, nu partijen geen relevante proceshandelingen hebben verricht, aldus de OK.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-03-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:1327

Zaaknummer: 200.181.773/01 OK

Rechters: G.C. Makkink, A.M.L. Broekhuijsen-Molenaar, M.M.M. Tillema, P.R. Baart en J. van den Belt

Advocaten: P.A. de Lange en J.G.D. Fleers

Wetsartikelen: 27 Fw

RECHTSPRAAK

Seastar Holding N.V./Arubaanse Luchtvaart Maatschappij N.V.

Caribische zaak. Vordering in kort geding van Seastar Holding N.V. ('Seastar'), grootaandeelhouder in Arubaanse Luchtvaart Maatschappij N.V. ('ALM'), tegen ALM, de enig bestuurder van ALM en diens raadsman tevens aandeelhouder in ALM, tot schorsing van de enig bestuurder van ALM. In een buitengewone algemene vergadering, waarbij Seastar niet vertegenwoordigd was, is besloten om 1001 aandelen ALM uit te geven en deze aan te bieden aan een derde, onder voorbijgaan van het statutaire voorkeursrecht van Seastar. De kortgedingrechter van het Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba is van oordeel dat de bestuurder zijn hand heeft overspeeld en dat het Seastar vrijstaat om daaraan, via de algemene vergadering als veruit grootste aandeelhouder, verstrekkende gevolgen te verbinden. De kortgedingrechter wijst de vordering toe, schorst de enig bestuurder van ALM en benoemt een interim bestuurder.

ALM exploiteert onder de handelsnaam Aruba Airlines een luchtvaartonderneming. Seastar houdt negentig procent van de aandelen in ALM. Gedaagde 1 is de enig bestuurder van ALM, gedaagde 2 houdt tien procent van de aandelen in ALM. In een buitengewone vergadering is aangenomen (i) het voorstel om 1001 aandelen uit te geven aan een derde, (ii) het voorstel om een lening aan te gaan voor US\$ 6.000.000 'against the issue of 1.001 shares in the capital stock of ALM' en (iii) het voorstel om het voorkeursrecht zoals opgenomen in de statuten van ALM buiten toepassing te laten. Seastar was bij deze vergadering niet vertegenwoordigd.

Seastar vordert onder meer schorsing van de enige bestuurder van ALM, benoeming van een interim-directeur, en een bevel aan gedaagden om het originele aandeelhoudersregister onder de notaris te deponeren met machtiging op Seastar om de uitgifte van 1001 aandelen door te halen. Aan deze vorderingen heeft Seastar ten grondslag gelegd dat gedaagden niet gerechtigd

waren de buitengewone vergadering uit te schrijven en daar de gewraakte besluiten te nemen. Gedaagden hebben bij pleidooi laten weten van mening te zijn dat de gewraakte besluiten in strijd met de statuten zijn genomen en nietig zijn. Zij hebben aangeboden medewerking te verlenen aan het terugdraaien van die besluiten.

De kortgedingrechter deelt de mening van gedaagden. Uit de akte van oprichting blijkt dat een besluit tot wijziging van de akte alleen genomen kan worden door een gekwalificeerde meerderheid van drie vierde van de aandelen en daarvan was op de desbetreffende vergadering geen sprake. De bevoegdheid om het maatschappelijk kapitaal van ALM te verhogen door uitgifte van 1001 aandelen kwam daarom niet aan de vergadering toe. In kort geding moet er daarom van worden uitgegaan dat in een bodemprocedure, of in onderling overleg conform de toezeggingen van gedaagden, de besluiten (ver)nietig(d) worden verklaard dan wel anderszins teruggedraaid. Voorts overweegt de kortgedingrechter dat de enig bestuurder door zijn handelen op z'n zachtst gezegd de wrevel heeft opgewekt van de negentig procent meerderheidsaandeelhouder en dat hij met zijn daden uit het recente verleden zijn hand heeft overspeeld. Dat de sturing van die hand (mede) ingegeven zou zijn door slechte adviezen van zijn raadsman brengt niet mee dat Seastar daaraan, via de algemene vergadering van aandeelhouders als veruit grootste aandeelhouder, geen verstrekkende gevolgen mag verbinden.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 02-03-2016

ECLI: ECLI:NL:OGEEA:2016:234

Zaaknummer: K.G. 258 van 2016

Rechters: W.J. Noordhuizen

RECHTSPRAAK

Jobpen Holding

Enquêteverzoek van minderheidsaandeelhouders, Jalte c.s. tegen Jobpen Holding toegewezen. Twijfel aan een juist beleid en juiste gang van zaken. Openstaande vorderingen roepen in het licht van een liquiditeitstekort vragen op; het is niet duidelijk of de handelwijze omtrent de rekening-courantverhoudingen en de debiteurenposities stroken met het vennootschappelijk belang. Gelet op de informatievoorsprong van de grootaandeelhouder had het bestuur de aandeelhouders ruimhartig informatie moeten verschaffen. Er volgt benoeming van een zelfstandig vertegenwoordigingsbevoegde bestuurder met – voor het geval de stemmen staken – doorslaggevende stem, zonder welke bestuurder de vennootschap (in afwijking van de statuten) niet kan worden vertegenwoordigd.

Jobpen Holding ('Jobpen') exploiteert via enkele dochtervennootschappen een horecaprojectbureau. Jobpen heeft een grootaandeelhouder en enkele minderheidsaandeelhouders. Jalte c.s. verzoekt als minderheidsaandeelhouder in dit geding een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van Jobpen vanaf 1 januari 2013. Jalte c.s. heeft aanvullende producties overgelegd waarvan de Ondernemingskamer ('OK') er één in het geheel niet toelaat en een tweede slechts ten dele, omdat het de correspondentie tussen advocaat en cliënt betreft.

Jalte c.s. heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat Jobpen (i) in strijd heeft gehandeld met het vennootschappelijk belang door schulden aan te gaan ten behoeve van de (middellijk) meerderheidsaandeelhouder en al dan niet gelieerde vennootschappen, alsmede niet zakelijke leningen, en (ii) de zorgplicht jegens minderheidsaandeelhouders en een statutaire bepaling heeft geschonden. Jobpen en een der belanghebbenden hebben daartegen verweer gevoerd.

De OK overweegt dat de openstaande vorderingen vragen oproepen over onder meer het ontstaan, de hoogte en het daadwerkelijk afbouwen van de leningen, mede in het licht van het

ontstane liquiditeitstekort — waarvoor Jobpen een overbruggingskrediet heeft moeten aantrekken — en het feit dat zowel het leeuwendeel van de debiteurenposities als de vorderingen in rekening-courant zien op niet tot de Jobpen-groep behorende vennootschappen. Voorts is volgens de OK niet duidelijk of de handelwijze omtrent de rekening-courantverhoudingen en de debiteurenposities stroken met het vennootschappelijk belang van Jobpen. Aangezien de bestuurder tevens grootaandeelhouder van Jobpen een informatievoorsprong heeft, is het bestuur volgens de OK gehouden de aandeelhouders opening van zaken te geven door ruimhartig informatie te verschaffen, voor zover zij daar als aandeelhouder recht op hebben. Nu het bestuur dat heeft verzuimd, hetgeen gegronde redenen tot twijfel aan een juist beleid en juiste gang van zaken oplevert, acht de OK het in verband met de toestand van de rechtspersoon vereist dat er een onmiddellijke voorziening wordt getroffen. De OK benoemt een zelfstandig vertegenwoordigingsbevoegde bestuurder met – voor het geval de stemmen staken – doorslaggevende stem, zonder welke bestuurder de vennootschap (in afwijking van de statuten) niet kan worden vertegenwoordigd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 22-02-2016

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2016:566

Zaaknummer: 200.174.577/01 OK

Rechters: A.M.L. Broekhuijsen-Molenaar, J. den Boer, A.J. Wolfs, E. Eeftink en J.S.T. Tiemstra

Advocaten: M.L. Dingemans, D.E.A.F. Aertssen en N.P.F.E. van der Peet

Wetsartikelen: 2:349a lid 2 BW

RECHTSPRAAK

ABP Dynamics B.V.

Verzoek tot beëindiging enquête en onmiddellijke voorzieningen ten aanzien van ABP Dynamic B.V. ('ABP') toegewezen, omdat er onvoldoende financiële basis bestaat om het onderzoek een aanvang te laten nemen.

Bij eerdere beschikking heeft de Ondernemingskamer ('OK') een onderzoek bevolen naar het beleid en de gang van zaken van ABP, een nader aan te wijzen onderzoeker benoemd en onmiddellijke voorzieningen getroffen. Partijen verzoeken thans de enquête en de onmiddellijke voorzieningen te beëindigen omdat ABP vanwege haar faillissement geen zekerheid kan stellen voor de onderzoekskosten en de andere bij de zaak betrokken partijen daartoe evenmin (kunnen) overgaan. De OK acht het aannemelijk dat er onvoldoende financiële basis bestaat om het onderzoek een aanvang te laten nemen. Het verzoek wordt toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 14-12-2015

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2015:5282

Zaaknummer: 200.168.544/01 OK

Rechters: A.C. Faber, L.R. thoe Harinxma Slooten, M.P. Nieuwe Weme, G.A. Cremers en M.A. Scheltema

Advocaten: E. Baghery Ziabari, R.C. de Mol en T.S. Hoyer

Wetsartikelen: 2:345 BW